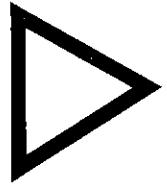


**Stedelijk  
Museum**

**BUREAU**

**AMSTERDAM**



**NO 4**

**DZENST... NN AMSTERDAM**

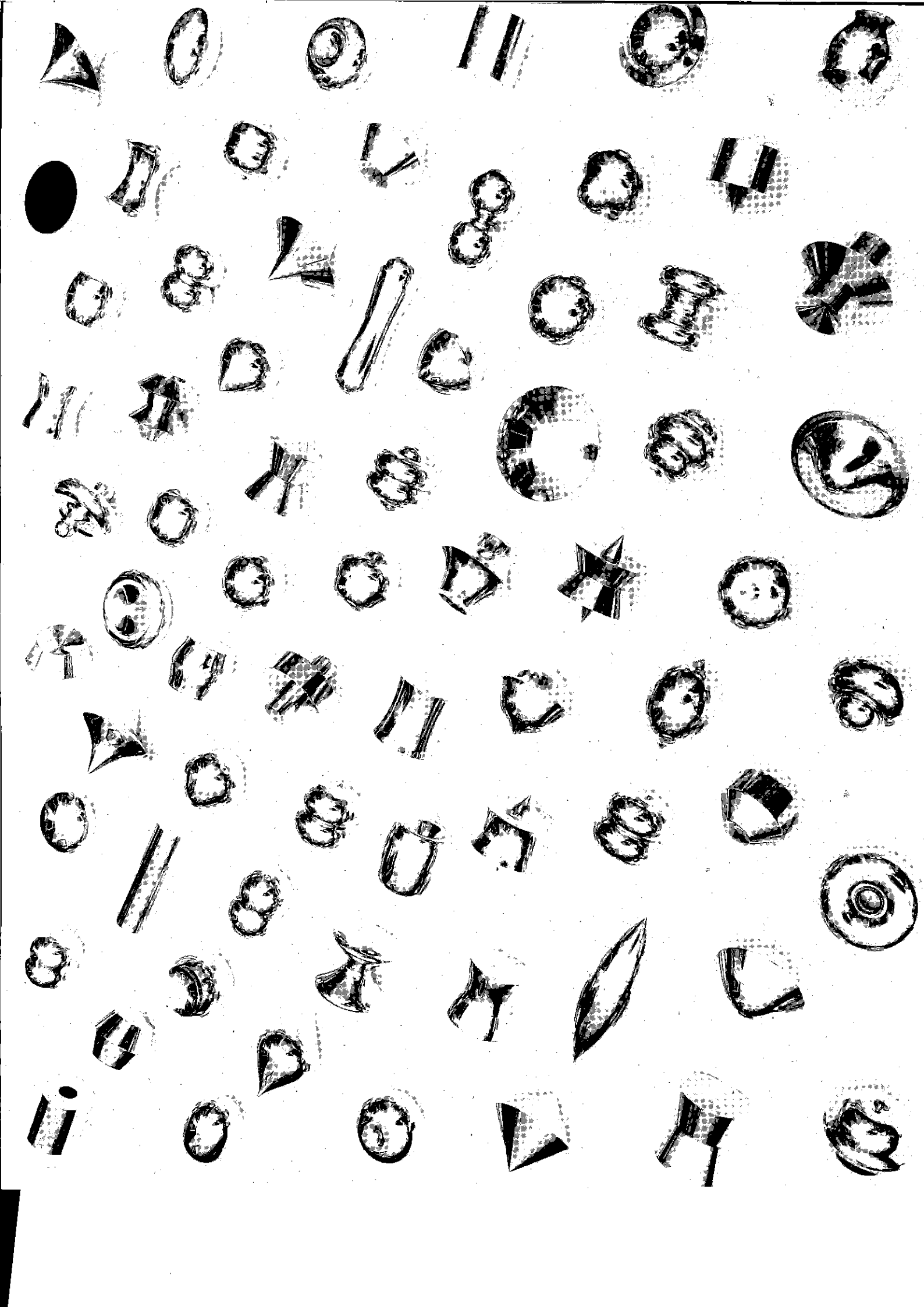
**TEL 31(0)20... FAX 31(0)20 6261730**

**GEORGINA STARR**

**(JUN)**  
**CONTROL**  
**LING**

**19 02 1994 - 20 03 1994**

**VERSTAPPEN/DRIESSENS**



## VERSTAPPEN/DRIESSENS

In het STAPELBEELD (1990-1991) van Verstappen/Driessens verwordt de tentoonstellingsruimte tot opbergkast. Gebruiksvoorwerpen en zelfgemaakte objecten, lukraak naast elkaar geplaatst, lijken de toeschouwer de taak te geven het 'systeem' te ontdekken. Het blijkt onmogelijk en oeverloos. De kast geeft coherentie maar het verzamelprincipe blijft verborgen. De 'morphotheken' van Verstappen/Driessens zijn ogenschijnlijk tegengesteld aan deze arbitraire verzameling. Hierin is namelijk sprake van verzamelingen van voorwerpen, waarbij iedere verzameling gevormd is vanuit een bepaald basisprincipe. Zo kunnen objecten allemaal dezelfde massa hebben en gevormd zijn door middel van wiskundige formules. Of de objecten kunnen ontstaan zijn als een bepaalde massa vloeibaar was, gestold in koud water. Het basisprincipe functioneert als een impliciete coherentiegever. De afzonderlijke objecten verwijzen in de verzameling naar niets anders dan naar dit ene principe.

De zoekgang naar afgesloten systemen, totale autonomie, wordt in het gehele werk van Verstappen/Driessens omgekeerd, zoals in het 'Stapelbeeld', of grotesk uitvergroot en bevestigd. Veelal zijn kunstenaars bang voor externe oncontroleerbare factoren. Tentoonstellingsruimtes, de belichting of de artikelen in tijdschriften en catalogi; ze worden als bedreigend en begrenzend ervaren. Door een eigen absoluut systeem kan de kunstenaar zich hiervan afsluiten. De morphotheken reizen de wereld rond en de tentoonstellingsruimte heeft slechts minieme invloed op de verzameling. Zij lijken een zo groot mogelijke afsluiting van de externe factoren na te streven, in tegenstelling tot de zo groot mogelijke insluiting in het project TENTOONSTELLING (1990). Verstappen/Driessens geven hierin, door belangrijke galerieruimtes in miniatuur na te maken, de kunstenaar de volmacht en absolute alleenheerschappij die zij/hij lijkt te missen. Kunstenaars kunnen hun werk in miniatuur in deze ruimtes op de ideale plek plaatsen, belichten en vervolgens fotograferen. Het resultaat is een insluiting en manipulatie die door haar kleinschaligheid in het tegendeel lijkt om te slaan.

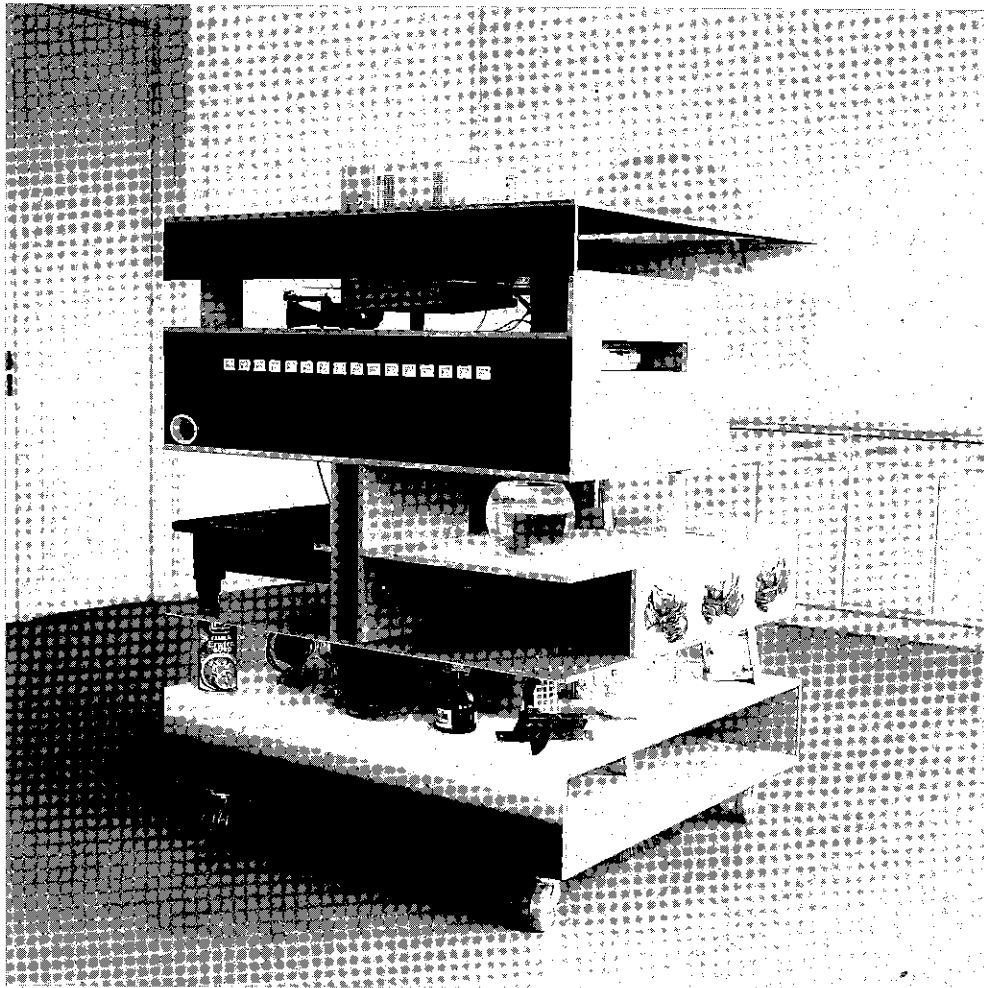
In SCATTER SCAPE (1993), een van de laatste projecten van Verstappen/Driessens wordt een combinatie gemaakt van deze insluiting en afsluiting van de tentoonstellingsruimte. Morphotheken bestaande uit gaten en bergjes, door de computer ontworpen, worden in en op de vloer van een (werkelijke) tentoonstellingsruimte ge-

monteerd. Verstappen/Driessens hebben echter de macht zoveel mogelijk uit handen gegeven. De computer heeft op basis van een grotendeels willekeurig 'systeem' de morphotheek een plaats gegeven. Het zijn systemen die geen systemen meer zijn; macht die in onmacht is omgeslagen.

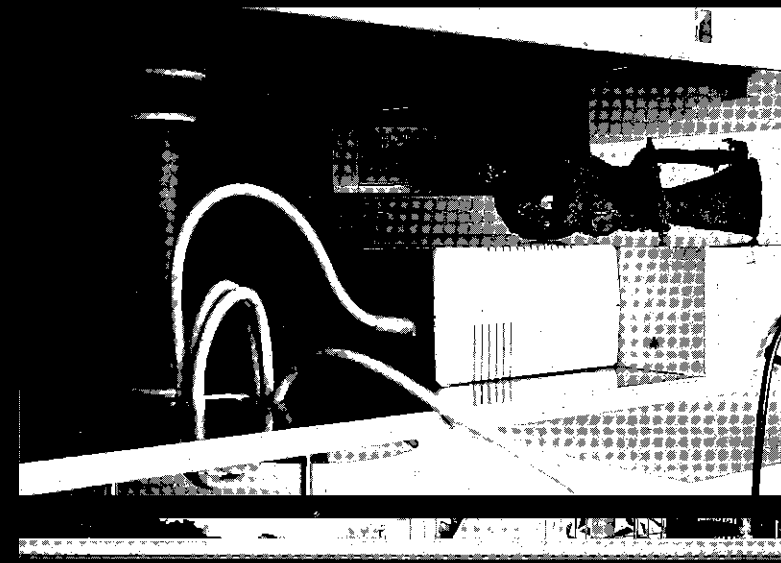
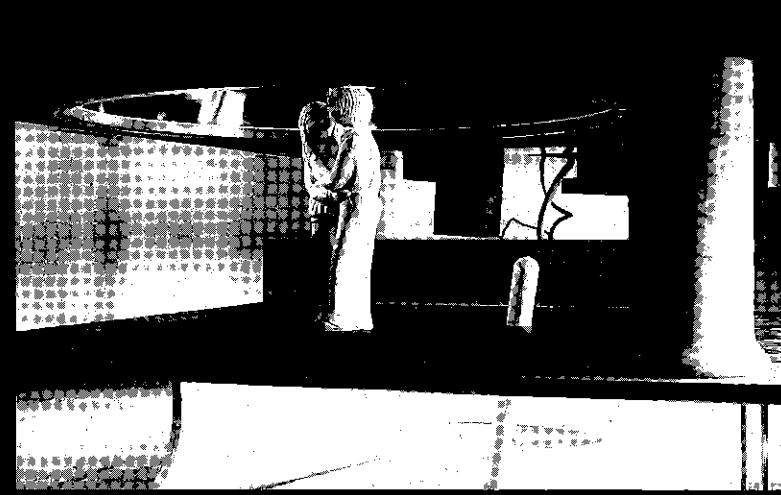
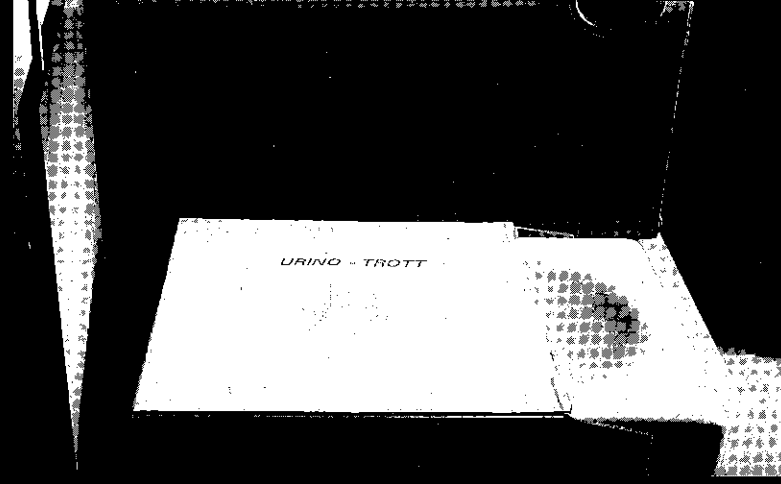
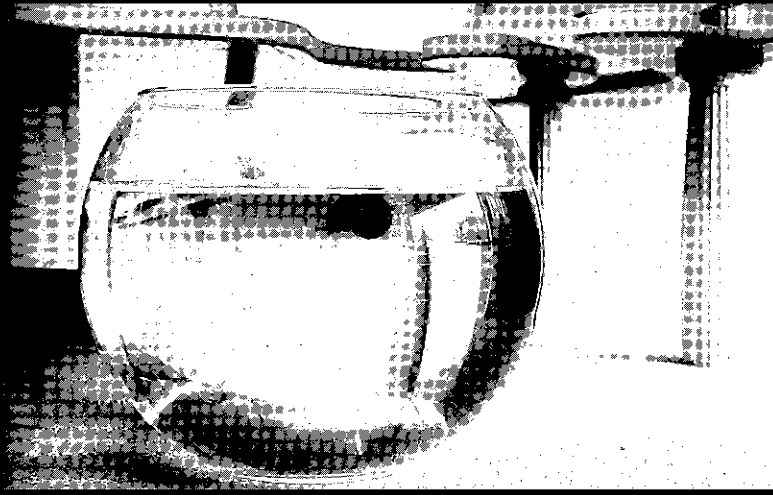
## VERSTAPPEN/DRIESSENS

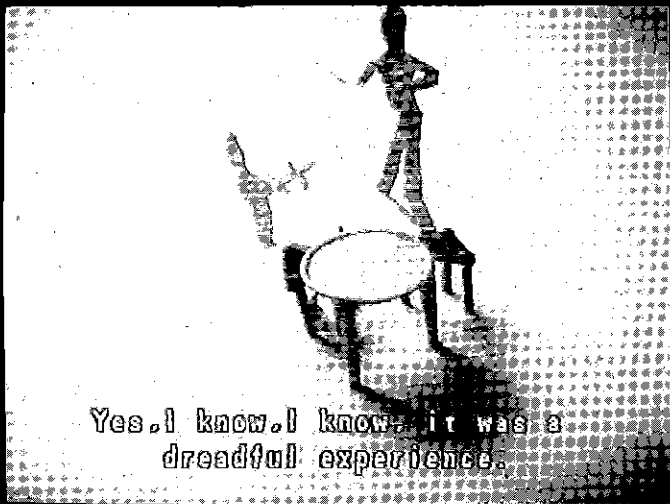
In the Stapelbeeld (Sculpture) (1990-1991) by Verstappen/Driessens the exhibition space is turned into a storage cupboard. Everyday objects and self-made artefacts, placed side by side at random, seem to give the viewer the task of discovering the 'system'. This turns out to be impossible and endless. The cupboard has coherence but the collection principle remains hidden. The 'morphothèques' by Verstappen/Driessens are apparently opposed to this arbitrary collection, since each of these collections of objects is based on a certain principle. The objects may have been created when a particular mass was liquid, congealed in cold water. The basic principle operates as an implicit provider of coherence. The individual items in the collection refer to nothing other than this one principle. The search for closed systems, total autonomy, is reversed in all the work of Verstappen/Driessens, as in Sculpture, or grotesquely enlarged and confirmed. Artists are often afraid of external, uncontrollable factors. Exhibition spaces, lighting or the articles in magazines and catalogues - all are felt to be threatening and restricting. Through his own absolute system the artist can cut himself off from this. The morphothèques travel the world and the exhibition space has only a minimal influence on the collection. They seem to aim at the greatest possible closing out of the external factors, in contrast to the greatest possible closing in in the project Tentoonstelling (Exhibition) (1990). Here, by copying important gal-

lery rooms in miniature, Verstappen/Driessens give the artist the authority and the absolute dominion she or he seems to lack. Artists can put their works in miniature in these spaces in the ideal spot, light and then photograph them. The result is a closing in and manipulation which seems to turn into the opposite through its small scale. In Scatter Scapè (1993), one of the latest projects by Verstappen/Driessens, a combination is created of this closing in and closing out of the exhibition space. Morphothèques consisting of holes and hills, designed by the computer, are assembled in and on the floor of an actual exhibition space. Verstappen/Driessens have, however, given away as much power as possible. The computer has given the morphothèque a place on the basis of a largely arbitrary 'system'. These are systems that are no longer systems, power that has turned into impotence.



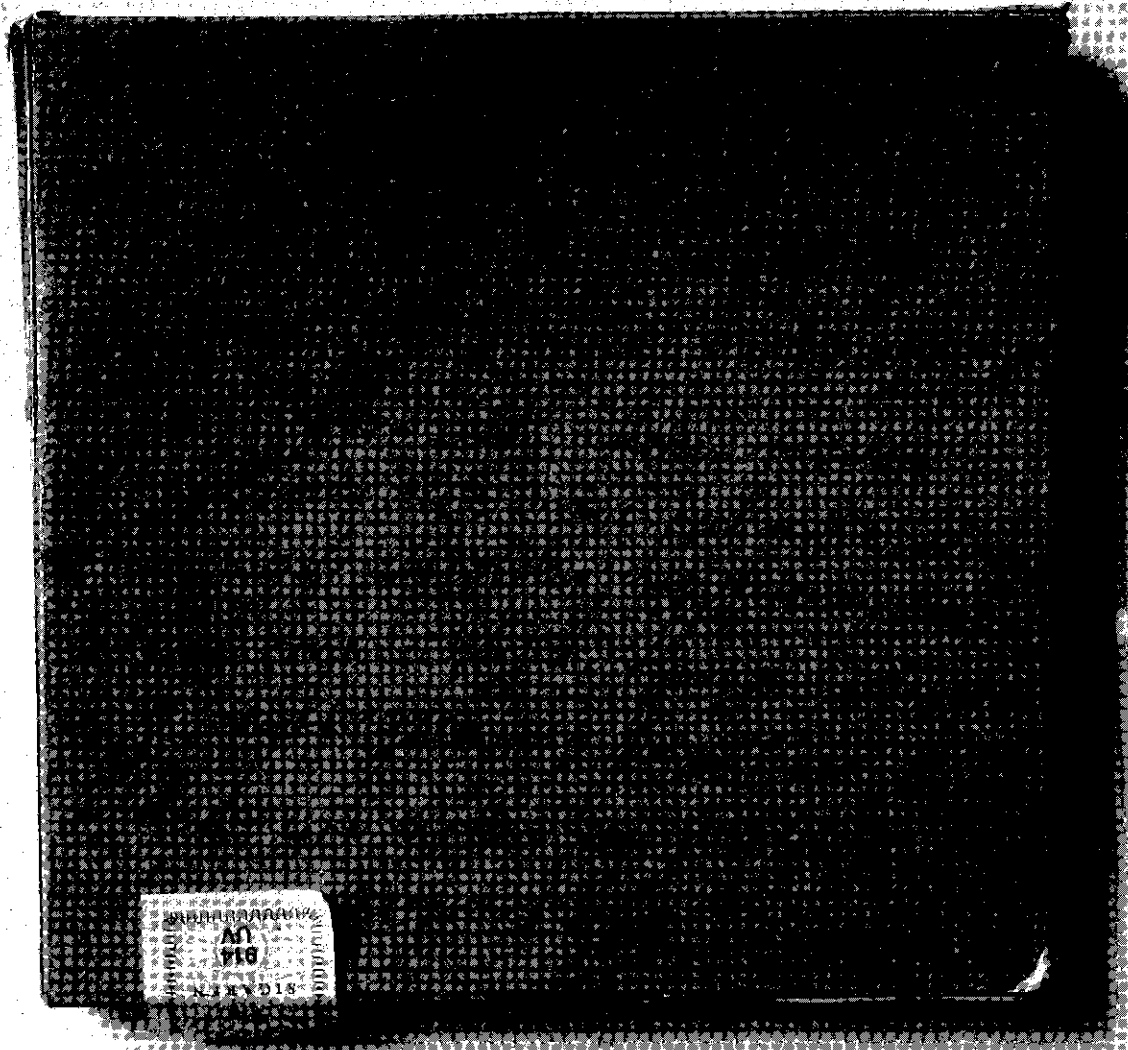
Verstappen/Driessens, Sculpture (detail), 1990-1991, diverse materialen





Georgina Starr, Mentioning, 1992, video

Georgina Starr, Erik, 1992, detail uit installatie



## Biografie

### ERWIN DRIESSENS

1963, Wessum

### MARIA VERSTAPPEN

1964, Someren

Kunstacademie, Maastricht  
1982-1987

Rijksakademie van  
Beeldende Kunsten,  
Amsterdam 1988-1991

1990 Tentoonstelling,  
Museum Fodor, Amsterdam

1991 Double Distance,  
Museum Het Kruithuis,  
Den Bosch

1991 Hell Art, Ver.I.O.,  
Maastricht

1992 Fodor Longa Res  
Brevis, Museum Fodor,  
Amsterdam

1993 En Scene, W139,  
Amsterdam

1993 Artificial, Galerie van  
Rijsbergen, Rotterdam

1993 Le Benefice du Doute,  
Optica, Montreal

### GEORGINA STARR

1968, Leeds (Engeland)

Middlesex Polytechnic 1987  
Slade School of Art

1990-1992

Rijksakademie van  
Beeldende Kunsten,  
Amsterdam 1993-1994

1990 Mall Galleries, Londen

1992 Through View,  
Diorama Gallery, Londen

1992 Mentioning, Anthony

Reynolds Gallery, Londen

1993 Barclays Young Artist

Award, The Serpentine

Gallery, Londen

1993 Aperto, Biennale

Venetië

1993 Ha-Ha, Killerton

House, Devon

1993 Wonderful Life, Lisson

Gallery, Londen

1993 High Fidelity, Kohji

Ogura Gallerie, Nagoya

1994 High Fidelity, Röntgen

Kunst Instituut, Tokyo

1994 Andrea Rosen Gallery,  
New York

## Lezingen

Donderdag 24 februari

1994, 20.00 uur.

Toegang f 5,-, reserveren  
mogelijk, tel. (020)4220471

## CONCEPTUELE KUNST.

Is er sprake van een conti-  
nue aanwezige conceptuele

kunststroming in de wester-  
se kunstgeschiedenis, vanaf  
Duchamp tot het heden of  
heeft iedere conceptuele  
kunst in een bepaalde his-  
torische periode afzonder-  
lijke kenmerken? In deze  
lezingenavond zal vooral de  
nadruk gelegd worden op  
de vraag of de hedendaagse  
conceptuele kunst een  
voortzetting of een tegenge-  
stelde is van de kunst van  
de jaren 60.

SETH SIEGELAUB maakte in  
de zestiger jaren tentoon-  
stellingen met Lawrence  
Weiner, Douglas Huebler,  
Joseph Kosuth en Robert  
Barry. Hij zal een korte in-  
leiding geven over concep-  
tuele kunst en het functio-  
neren van de kunstmarkt in  
die tijd.

ISABELLE GRAW (redactrice  
van het tijdschrift 'Texte zur  
Kunst') spreekt over heden-  
daagse conceptuele kunste-  
naars als Fareed Armaly,  
Mark Dion, Andrea Fraser en  
Christian-Philipp Müller. De  
typische "jaren 60"- concep-  
tuele aspecten, die hun  
werk toont, wijzen niet di-  
rect op een vergelijkbare  
geesteshouding.

ANTJE VON GRAEVENITZ  
(hoogleraar Moderne Kunst  
aan de Universiteit van Keu-  
len) leidt de discussie aan  
het einde van de avond.

De lezingen worden georga-  
niseerd in samenwerking  
met het Kunsthistorisch  
Instituut van de Universiteit  
van Amsterdam, en zijn  
mede mogelijk gemaakt  
door subsidie van de  
Gemeente Amsterdam.

## De Digitale Stad

Vanaf half januari is  
Stedelijk Museum Bureau  
Amsterdam een van de loca-  
ties waarop u toegang heeft  
tot De Digitale Stad. Een  
discussiegroep zal vanuit  
Bureau Amsterdam onder-  
zoek doen naar de artistie-  
ke samenwerkingsverbanden  
en de mogelijkheden die de  
electronische media daartoe  
bieden. Historische voor-  
beelden van samenwerking  
tussen kunstenaars komen

daarbij aan de orde evenals  
hedendaagse kunstenaars-  
groepen (Group Material,  
Tim Rollins & K.O.S.).

On line communicatie zou  
een nieuwe manier kunnen  
zijn waarop kunstenaars  
gaan samenwerken, een die  
het strikte onderscheid tus-  
sen de kunstproducent en  
de kunstconsument doet  
vervagen. Het publiek kan  
via de computerverbindin-  
gen van De Digitale Stad  
deelnemen aan de discussie  
over dit onderwerp. De dis-  
cussie is te volgen in de  
nieuwsgroep dds.kunst, via  
het menu: 6. Kunst en sa-  
menwerking (The arts in  
cooperation). Verder wordt  
een databestand aangelegd  
van kunstenaarsinitiatieven  
binnen internationale com-  
puternetwerken. De teksten  
van de Nieuwsbrief Bureau  
Amsterdam, met informatie  
over de tentoonstellingen  
en lezingen staan in 3.  
Nieuwsbrieven.

De Digitale Stad is een ini-  
tiatief van De Balie en  
Hacktic Netwerk.

## Smart TV.

26 februari 1994,  
20.00- 02.00 uur.

Smart TV vanuit Bureau  
Amsterdam, live uitzending  
i.h.k.v. De Digitale stad,  
met discussies, video etc.

## AmsterJam

Muziekuitvoering i.h.k.v.  
De Digitale Stad.

Zaterdag 12 maart 1994,  
15.00 - 16.00 uur.

## Zapp Magazine



Presentatie van het eerste  
nummer van Zapp Magazine  
op 4 maart 1994 van 20.00  
tot 22.00 uur met:

Vito Acconci, Kathe  
Burkhart, Cheryl Donegan,  
Ron Ford, Lothar Hempel,  
Carsten Höller, Philip

Huyghe, Karen Kilimnik;  
Gary Leibowitz, Philippe  
Parrenò, Lily van der  
Stokker en meer.

Zapp Magazine is een kwar-  
taaltijdschrift op video.  
Redactie: Corinne Groot,  
Arnold Mosselman, Harald  
van Noordt en Rob van de  
Ven.

Voor informatie over abon-  
nementen en advertenties,  
ZAPP Magazine p/a Gilles  
van Ledenberchstraat, 4,  
Amsterdam, tel/ fax 020 -  
684 78 34

## Nieuwsbrief

U kunt zich abonneren op  
de Nieuwsbrief van Bureau  
Amsterdam. Als u f. 25,-  
overmaakt op girorekening  
4500092 t.g.v. Dienst Musea  
voor Moderne Kunst te  
Amsterdam onder vermeld-  
ding 'Nieuwsbrief Bureau  
Amsterdam' krijgt u de  
Nieuwsbrief het komende  
jaar tien maal toegestuurd.  
U ontvangt dan tevens de  
uitnodigingen voor de ope-  
ningen.

## Colofon

Tekst: Margriet Schavemaker  
Redactie: Leontine Coelewijn  
Secretariaat: Jan Meijer  
Vormgeving: Mevis &  
Van Deursen  
Druk: Rob Stolk, Amsterdam  
Vertaling: John Rudge  
Met dank aan The British  
Council

Stedelijk Museum Bureau  
Amsterdam  
Rozenstraat 59  
1016 NN Amsterdam  
tel. 31. (0)20. 4220471  
fax. 31. (0)20. 6261730  
e-mail: smba@hacktic.nl  
geopend van di t/m zo,  
11.00 t/m 17.00 uur

26 maart - 1 mei 1994  
Dominique Gonzalez-  
Foerster, Roel Achterberg,  
Hermen Maat  
"L'Interieur Narrative"  
(In samenwerking met AFAA)